

(อม.๓๔)
คำพิพากษา



คดีหมายเลขดำที่ อม. ๒๔ /๒๕๖๖
คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒๔ /๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๘ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายณัฐชัย ปราบกิริ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้คำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุต อำเภอละงู จังหวัดสตูล จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งและเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๘๑ กับลงโทษตามมาตรา ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประกอบรายงานการไต่สวนของผู้ร้อง และคำแถลงปิดคดีของผู้ร้อง





ข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่คู่ความไม่ได้เถียงกันรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ และยังคงดำรงตำแหน่งอยู่จนถึงปัจจุบัน ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง เมื่อเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันถัดจากวันเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ กับประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๔ กรณี ๗) องค์การบริหารส่วนตำบล (๒) รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ถูกกล่าวหาจึงต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งภายในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินภายในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาถูกกักกันและควบคุมตัวเองไว้เพื่อสังเกตอาการ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ ถึงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และอีกครั้งวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๕ ตามสำเนาคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเอกสารหมายเลข ค.๑ และ ค.๒ ตามลำดับ ผู้ถูกกล่าวหาป่วยด้วยอาการภาวะกระดูกสันหลังเสื่อมกดเบียดเส้นประสาทตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ ถึงปัจจุบัน วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ตามสำเนาใบรับบัญชีแสดงรายการ





ทรัพย์สินและหนี้สินเอกสารหมายเลข ร.๑๗ ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ อำเภอละโว้ง จังหวัดสตูล ตามคำร้องหรือไม่ พยานหลักฐานตามทางไต่สวนได้ความจากนางสาวชญาภา ละอองมณี พยานผู้ร้องซึ่งขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล เบิกความว่า พยานเป็นผู้ตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ ก่อนหน้านี้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลได้ส่งแผ่นพับประชาสัมพันธ์วิธีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยแจ้งตำแหน่งของผู้มีหน้าที่จะต้องยื่น ระยะเวลาที่จะต้องยื่น และวิธีการยื่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ทราบแล้ว แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องภายในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลจึงมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๕ และวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๕ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและกำหนดระยะเวลาให้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ โดยมีนางสมทรง ปราบกรี ภริยาของผู้ถูกกล่าวหา และนางบุปผา สระแก้ว พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ ลงชื่อรับหนังสือแทน ตามใบตอบรับเอกสารหมายเลข ร.๗ แผ่นที่ ๒ และ ร.๘ แผ่นที่ ๒ ตามลำดับ ผู้ถูกกล่าวหาเพิกเฉย ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ แจ้งผู้ถูกกล่าวหาให้ไปรับทราบข้อกล่าวหาโดยมีนางสาวพัชรินทร์ ปราบกรี บุตรของผู้ถูกกล่าวหาลงชื่อรับหนังสือแทนตามใบตอบรับเอกสารหมายเลข ร.๙ แผ่นที่ ๒ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรับทราบข้อกล่าวหาโดยไม่แจ้งเหตุขัดข้อง สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูลจึง





มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๕ แจ้งข้อกล่าวหาและส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา โดยมีนางสาวพัชรินทร์ลงชื่อเป็นผู้รับหนังสือแทนตามใบตอบรับเอกสารหมาย ร.๑๐ และ ร.๑๑ แผ่นที่ ๓ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ชี้แจงข้อกล่าวหา องค์คณะผู้พิพากษามีมติเสียงข้างมากเห็นว่า พยานผู้ร้องเบิกความไปตามหน้าที่ประกอบพยานเอกสารราชการ และผู้ถูกกล่าวหารับว่าตนทราบว่ามีหน้าที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งภายใน ๖๐ วัน นับถัดจากวันเข้ารับตำแหน่ง ซึ่งจะครบกำหนดวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ทั้งแบบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินมีอยู่ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างเหตุไม่สามารถยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้ทันภายในกำหนด เนื่องจากมีภาวะกระดูกสันหลังเสื่อมกดเบียดเส้นประสาทรุนแรงตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๕ มีอาการกล้ามเนื้ออ่อนแรงและปวดบริเวณขาอย่างรุนแรง ไม่สามารถนั่งหรือยืนเป็นเวลานาน ๆ ได้ ต้องรักษาด้วยการทำกายภาพบำบัดเป็นเวลาหลายเดือน และต่อมาผู้ถูกกล่าวหาติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) ทำให้อาการป่วยภาวะกระดูกสันหลังเสื่อมกดเบียดเส้นประสาทรุนแรง ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ อันเป็นเหตุสุดวิสัยทำให้ไม่สามารถจัดเตรียมเอกสารประกอบการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้ทันภายในกำหนดระยะเวลา แต่อาการป่วยตามที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่ามีภาวะกระดูกสันหลังเสื่อมกดเบียดเส้นประสาทตั้งแต่ปลายปี ๒๕๖๓ ถึงปัจจุบัน ไม่ปรากฏหลักฐานการตรวจรักษาหรือใบรับรองแพทย์มายืนยันว่าในระยะเวลาระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่ต้องยื่นนั้นผู้ถูกกล่าวหา มีอาการเจ็บป่วยจนถึงขนาดไม่อาจทำงานหรือประกอบกิจวัตรได้ตามปกติ คงมีเพียงใบรับรองแพทย์ภายหลังจากวันครบกำหนด คือ ใบรับรองแพทย์ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๗ และวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ระบุว่ามีอาการปวดบั้นเอวร้าวลงขาสองข้าง มีอาการมากตอนที่นั่ง ยืน เดิน เป็นเวลานาน และยกของหนัก มิได้เจ็บป่วยจนถึงขนาดไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ดังเช่นคนพิการตามที่อ้าง ข้อเท็จจริงกลับได้ความจากผู้ถูกกล่าวหาว่า ในช่วงที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการ





ทรัพย์สินและหนี้สินผู้ถูกกล่าวหา ยังคงมีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์ดี สามารถไปทำงานและเข้าร่วมประชุมที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุรวมทั้งลงชื่อในเอกสารได้โดยไม่ได้ลาราชการ และยังคงรับเงินเดือนจากทางราชการมาตลอด ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าป่วยด้วยโรคติดต่อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) และถูกกักกันและควบคุมตัว ข้อเท็จจริงปรากฏจากพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาตามเอกสารหมายเลข ค.๑ และ ค.๒ เพียงว่ามีการกักกันและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหา ๒ ครั้ง เจ้าพนักงานให้เหตุผลว่าไว้สังเกตอาการ มิได้ระบุว่าผู้ถูกกล่าวหาติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) นอกจากนี้แล้วผู้ถูกกล่าวหาไม่มีหลักฐานมาแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาป่วยด้วยโรคดังกล่าวจริงและมีอาการร้ายแรงตามที่กล่าวอ้าง ข้ออ้างว่ามีเหตุเจ็บป่วยของผู้ถูกกล่าวหาจนทำให้ไม่สามารถยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้ จึงไม่น่าหนักรับฟัง ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาได้ไปยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องตามสำเนาทะเบียนสำหรับผู้มาติดต่อราชการเอกสารหมายเลข ค.๖ แล้ว แต่ยังขาดเอกสารเกี่ยวกับหนี้สินของนางสมทรงจึงได้รับการปฏิเสธจากพนักงานเจ้าหน้าที่ของผู้ร้อง โดยบอกให้ผู้ถูกกล่าวหาไปดำเนินการจัดทำเอกสารเข้ามาใหม่ ต่อมาในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ผู้ถูกกล่าวหาไปยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องแล้วนั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงได้ความจากนางสาวชญาภา พยานผู้ร้องว่า ในวันดังกล่าวมีผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินมาติดต่อที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล ๒๑ ราย และได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๑๓ ราย และมายื่นเพิ่มเติมภายหลัง ๒ ราย ส่วนอีก ๖ ราย เจ้าหน้าที่ได้แจ้งให้ทราบว่าต้องยื่นเอกสารใดบ้าง ต่อมา ๕ ราย ก็ได้มายื่นแล้ว คงเหลือเพียงผู้ถูกกล่าวหา แสดงให้เห็นว่ามีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้ตามปกติ ดังนี้ หากผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน โดยมีเอกสารประกอบพร้อมที่จะยื่นจริงดังที่อ้างแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล ก็จะต้องออกหลักฐานใบรับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ดังเช่นที่





ผู้ถูกกล่าวหาไปยื่นเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๗ กรณีไม่ปรากฏมูลเหตุอันใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องเลือกปฏิบัติหรือกลั่นแกล้งไม่ยอมรับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเฉพาะของผู้ถูกกล่าวหาแต่เพียงรายเดียวดังที่อ้าง ทั้งผู้ถูกกล่าวหาเบิกความรับว่า เมื่อขาดเอกสารของภริยา ผู้ถูกกล่าวหา ก็กลับบ้าน ข้อเท็จจริงจึงฟังได้เพียงว่า ผู้ถูกกล่าวหาไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล เพื่อสอบถามวิธีการยื่นเบื้องต้นเท่านั้น แต่ยังมีได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และภายหลังจากนั้นแล้วก็ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ชวนขยายดำเนินการใดเพิ่มเติมอีกเกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกเลย คงปล่อยให้ระยะเวลาล่วงเลยไปนานถึงปีกว่า จนผิดวิสัยของผู้ที่มีความประสงค์จะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอย่างจริงจัง ข้อเท็จจริงได้ความต่อไปว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล มีหนังสือแจ้งให้ทราบว่าผู้ถูกกล่าวหา ยังไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ฉบับลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๕ และวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๕ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทราบและกำหนดระยะเวลาให้ยื่นภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ โดยมีนางสมทรง ภริยาของผู้ถูกกล่าวหา และนางบุผา พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด ลงชื่อรับหนังสือแทน ตามใบตอบรับเอกสารหมายเลข ร.๗ แผ่นที่ ๒ และ ร.๘ แผ่นที่ ๒ ตามลำดับ แต่ผู้ถูกกล่าวหา ยังคงเพิกเฉยไม่ได้ดำเนินการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือแจ้งเหตุขัดข้องให้ผู้ร้องทราบแต่ประการใด และเมื่อพิจารณาถึงหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๖๑ เอกสารหมายเลข ร.๑๖ ข้อ ๕ กำหนดวิธีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้ ๓ วิธี คือ จัดส่งด้วยตนเอง หรือมอบหมายให้บุคคลอื่นจัดส่งแทน จัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ และยื่นบัญชีด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งหากผู้ถูกกล่าวหาไม่





สามารถยื่นได้ด้วยตนเอง ก็ย่อมมอบหมายให้บุคคลอื่นจัดส่งแทนหรือจัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน
ตอบรับก็ได้ ยิ่งกว่านั้นหากผู้ถูกกล่าวหาเจ็บป่วยอาจอาศัยเหตุดังกล่าวอ้างเพื่อขอขยายระยะเวลายื่น
บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินออกไปก็ได้ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ดำเนินการแต่อย่างใด ต่อมา
สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสตูล มีหนังสือแจ้งให้ไปรับทราบข้อกล่าวหาตามเอกสารหมายเลข ร.๙
แผ่นที่ ๒ และบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาตามเอกสารหมายเลข ร.๑๑ แผ่นที่ ๓ ผู้ถูกกล่าวหา ก็ได้ชี้แจง
แสดงเหตุผลพร้อมพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์เจตนาของตนเอง ซึ่งข้อนี้ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า
ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยได้รับหนังสือทั้งสี่ฉบับดังกล่าว โดยลายมือชื่อผู้รับที่ปรากฏอยู่ในใบตอบรับ
เอกสารหมายเลข ร.๗ แผ่นที่ ๒ ไม่ใช่ลายมือชื่อของนางสมทรง ส่วนนางบุปผาที่ลงชื่อรับเอกสาร
ใบตอบรับหมายเลข ร.๘ แผ่นที่ ๒ ก็เป็นพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด ไม่ได้พักอาศัยอยู่ที่บ้าน
ของผู้ถูกกล่าวหา และนางบุปผาไม่ได้นำเอกสารดังกล่าวมาให้ผู้ถูกกล่าวหา นอกจากนี้ลายมือชื่อผู้รับ
หนังสือแจ้งให้ไปรับทราบข้อกล่าวหาตามเอกสารหมายเลข ร.๙ แผ่นที่ ๒ และบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา
ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๑ แผ่นที่ ๓ ก็ไม่ใช่ลายมือชื่อของนางสาวพัชรินทร์นั้น เห็นว่า สำนักงาน
ปป.ช. ประจำจังหวัดสตูล ส่งหนังสือทั้งสี่ฉบับไปยังผู้ถูกกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับที่
บ้านเลขที่ ๑๒๑ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล ซึ่งเป็นที่อยู่ที่อยู่ปรากฏตามหลักฐาน
ทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรของผู้ถูกกล่าวหา อันเป็นการปฏิบัติตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๑๐๙ และมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐ และการดำเนินคดีที่
เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ เอกสารหมายเลข ร.๑๘ ข้อ ๓๔ วรรคหนึ่ง แล้ว ประกอบกับ
นางสมทรงเป็นภริยาของผู้ถูกกล่าวหา นางบุปผาเป็นพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด
และนางสาวพัชรินทร์เป็นบุตรของผู้ถูกกล่าวหา หากบุคคลทั้งสามไม่แจ้งชื่อและสถานะที่เกี่ยวข้องกับ





ผู้ถูกกล่าวหาเอง พนักงานไปรษณีย์ก็ไม่อาจจะระบุในใบตอบรับได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าพนักงานไปรษณีย์ได้นำส่งและมีผู้รับแทนจริง ทั้งไม่ปรากฏว่าพนักงานไปรษณีย์ผู้ส่งมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอื่นใดที่จะไม่นำส่งเอกสารให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา ที่นางสมทรงและนางสาวพัชรินทร์อ้างว่าไม่ใช่ลายมือชื่อของตนนั้น เป็นเรื่องง่ายแก่การกล่าวอ้าง และบุคคลทั้งสองมิได้กล่าวดำเนินคดีแก่ผู้ที่อ้างว่าปลอมลายมือชื่อของตนแต่อย่างใด จึงไม่น่าหนักใจให้รับฟังเป็นความจริงได้ ส่วนที่นางบุพผาลงชื่อรับเอกสาร นางบุพผาเป็นพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด เมื่อมีเอกสารราชการส่งมาถึงผู้ถูกกล่าวหาในฐานะที่ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา จึงมีเหตุผลที่จะรับไว้เพื่อนำไปมอบให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา เชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบหนังสือทั้งสี่ฉบับ ด้วยเหตุผลที่ได้วินิจฉัยมาข้างต้น เมื่อผู้ถูกกล่าวหาทราบว่ามีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดย่อมเป็นความผิดสำเร็จไปแล้ว แม้ภายหลังผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ก็ตาม แต่ก็เป็นการยื่นเมื่อพ้นเวลาตามที่กฎหมายกำหนด และเป็นการยื่นหลังจากที่ผู้ร้องมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๖ ย่อมไม่เป็นเหตุลบล้างการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่เกิดขึ้นแล้วให้ไม่เป็นความผิดไปได้ ยิ่งกว่านั้นนางสาวกรรณิการ์ ปราบกรี พยานผู้ถูกกล่าวหายังเบิกความว่า พยานเป็นผู้ไปยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแทนผู้ถูกกล่าวหา โดยผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มอบหมาย อีกทั้งยังปรากฏว่าบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ก็เป็นเอกสารชุดเดียวกันกับที่ผู้ถูกกล่าวหาเมื่ออยู่แล้วเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ซึ่งก็ยังคงขาดเอกสารอีกหลายรายการ แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ใส่ใจและตระหนักต่อหน้าที่ที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องปฏิบัติ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน





พยานหลักฐานจากทางใต้สวนฟิงได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดกรณีเข้ารับตำแหน่ง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นตามคำร้องของผู้ร้อง มีผลให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด นับแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ อันเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ และถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคท้าย และการกระทำของผู้ถูกกล่าวหายังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ด้วย

พิพากษาว่า นายณฤชย์ ปราบกี้ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุดนับแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ อันเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไปตามมาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคท้าย กับมีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ ให้ลงโทษจำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท องค์คณะผู้พิพากษามีมติเสียงข้างมากเห็นว่า ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับ



(อม.๕๐)



- ๑๐ -

โทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.



นางชนากานต์ อีร์เชพตกุล

นายทวีศักดิ์ อุนนาทรรัตนกุล

นายกัมปนาท วงษ์นรา

นายเพิ่มศักดิ์ สายสีทอง

นายอภิชาติ ภมรบุตร

นายเกียรติ วรพุทธพงศ์

นางปิยนุช จรุงรัตน์

นายกีก้อง สมเกียรติเจวะ

นายยงยุทธ แสงรุ่งเรือง

